

ยอดกัลยาณมิตร

* ครั้งหนึ่งในยุคสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพระนามว่า กัสสปะ พระองค์ทรงกำลังแสดงธรรมเรื่องอานิสงส์ของการให้ทานว่า

บางคนในโลกนี้ทำทานด้วยตัวเอง แต่ไม่ชวนคนอื่นทำเพราะเกรงใจกลัวเขาเสียทรัพย์ กลัวเขาลำบากยากจน หรือกลัวจะรบกวนเขา แต่ตนเองมีศรัทธาจึงทำทานตามลำพังโดยไม่ชักชวนคนอื่น บุคคลเช่นนี้ภพชาติต่อไปจะได้รับอานิสงส์ คือ มีทรัพย์มาก เพราะการให้ทานด้วยตนเอง แต่ไม่มีพวกพ้องและบริวาร เวลาทำกิจการงานต่างๆ กว่าจะสำเร็จก็ต้องประสบกับความเหนื่อยยาก ดังที่เราเคยเห็นเศรษฐีหลายคนที่ร่ำรวย แต่ต้องแลกด้วยความวิริยอุตสาหะอย่างยิ่ง เพราะไม่มีพวกพ้องบริวารคอยช่วยแบ่งเบาภารกิจ

* ขุ.ธ.อ.(ไทย) ๑/๒/๓๑๘-๓๔๐.

บางคนไม่ทำทานด้วยตนเอง แต่ชวนคนอื่นให้ทำ มีหัวใจผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตร แต่ไม่มีหัวใจของผู้ให้ เห็นคนอื่นเขาให้แล้วปลื้ม ส่วนตัวเองเก็บปัจจัยเอาไว้เพื่อเศรษฐกิจตกต่ำ เพื่อมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายในภายหน้า บุคคลจำพวกนี้จะได้รับานิสงส์ในภพชาติต่อไป คือ จะเป็นคนยากจนที่มีพวกพ้องบริวารมาก เมื่อเอ่ยปากจะทำอะไรแล้วจะมีคนมาช่วยให้งานสำเร็จ

บางคนในโลกนี้ นอกจากทำทานด้วยตนเองแล้ว ยังชักชวนคนอื่นทำด้วย คือ มีหัวใจผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรและมีหัวใจของผู้ให้ด้วย บุคคลเหล่านี้จะได้านิสงส์ คือ ภพชาติต่อไปนอกจากจะร่ำรวยแล้วยังมีพวกพ้องหมู่ญาติเป็นบริวารสมบัติที่ดีด้วย บริวารสมบัติที่ได้นี้จะมีแต่บริวารที่นำความสุข ความเจริญมาให้ อีกทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระกิจการงานต่างๆ ไปได้มาก **เพราะฉะนั้นถ้าทำทานด้วยตนเองและชวนคนอื่นทำด้วย ภพชาติต่อไปจะรวย มีพวกพ้องหมู่ญาติและบริวารสมบัติที่ดี**

ส่วนบางคนที่ไม่ทำทานด้วยตัวเองแล้วยังห้ามคนอื่นทำด้วย
จะต้องกลายเป็นคนยากจน ลำบาก ฝืดเคือง และยังไม่ค่อยมีใครคอย
ช่วยเหลืออีกด้วย

เมื่อพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมจบ มีมานพหนุ่ม
ผู้มีบุญท่านหนึ่งปลื้มอกปลื้มใจ เกิดกุศลศรัทธาอยากถวายสังฆทาน
แต่พระสงฆ์ ๒๐,๐๐๐ รูป โดยมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประมุขในวัน
รุ่งขึ้น เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรับนิมนต์ เขาปีติดีใจมาก

การถวายมหาสังฆทานครั้งนี้ เป็นที่น่าเลื่อมใสอย่างยิ่ง เพราะผู้นำบุญท่านนี้มีความกล้าหาญและมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่จริงๆ ที่กราบทูลพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า จะขอนิมนต์พระ ๒๐,๐๐๐ รูป เพื่อถวายทานในวันรุ่งขึ้น โดยที่เขาเองก็ทราบดีว่า มีเวลาไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง ทั้งนี้ยังไม่รวมเวลานอนหลับพักผ่อน เวลาทำอาหาร เพราะถ้าหากตัดเวลาเหล่านี้ออกไป จะเหลือเวลาสำหรับชักชวนผู้มีบุญเพียงไม่กี่ชั่วโมงเท่านั้น ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

เนื่องจากมานพหนุ่มเป็นผู้มีปัญญา รู้ว่าทำตามลำพังไม่ได้ จึงใช้วิธีทำงานเป็นทีม กระจายทีมบอกบุญออกไปทำหน้าที่ชักชวนผู้มีบุญให้มารับเป็นเจ้าภาพเลี้ยงพระ บ้างก็รับเป็นเจ้าภาพ ๑๐ รูป บ้างก็รับ ๒๐-๓๐ รูป บางบ้านรับถึง ๑๐๐ รูป ด้วยพลังแห่งการทำงานเป็นทีม ไม่นานก็สามารถหาเจ้าภาพได้ครบ ๒๐,๐๐๐ รูป

หากหันกลับมาดูการทำหน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรของตัวเรา เรื่องของผู้นำบุญท่านนี้ อาจเป็นแรงบันดาลใจให้เราพิจารณาว่า เราเองก็สามารถทำได้เช่นกัน อีกทั้งจะได้เริ่มพัฒนาทีมงานของเราให้ทำงานเป็นทีมอย่างนี้บ้าง นี่คือต้นแบบการสร้างบุญเป็นทีม ที่เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ดีทีเดียว และเหตุการณ์นี้เป็นจุดเริ่มต้นเรื่องราวการให้ทานของมหาพุทธะ ซึ่งเป็นที่กล่าวขานสืบกันมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน